

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych.

Na zasadzie art. 4 i 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721) tudzież art. 5 i 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 722) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki, podwyższone w art. 1 — 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), w art. 1 — 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721), w art. 1 — 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 722) oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 858), ulegają dalszej podwyżce na zasadach § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Stawki te podwyższa się pięćdziesięciokrotnie. Jeżeli w przepisach wyszczególnionych w § 1 stawkę określono wymienioną tam liczbą, należy tę liczbę, jeżeli zaś podano nie samą stawkę, lecz tylko sposób jej obliczenia, należy wynik tego obliczenia (iloczyn) pomnożyć przez pięćdziesiąt.

§ 3. Najniższe i najwyższe granice grzywien (kar pieniężnych) i grzywny (kary pieniężne) oznaczone w kwotach stałych, oraz kwoty, od których zawisła kwalifikacja przestępstwa, przewidziane w przepisach karno-sądowych, ogłoszonych w czasie od 1 lipca do 15 grudnia 1923 r., podwyższa się pięćdziesięciokrotnie.

Przepisy niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio do postanowień karnych, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych choćby niewyłącznie, oraz do wykroczeń dyscyplinarnych i porządkowych.

Do postanowień, których przekroczenie jest przekazane choćby niewyłącznie orzecznictwu władz skarbowych (w b. dzielnicy austriackiej także sądów skarbowych), przepisy niniejszego paragrafu mają zastosowanie tylko o tyle, o ile chodzi o postanowienia zawarte w ustawach i rozporządzeniach o podatkach od spożycia, zużycia względnie produkcji, o monopolach państwowych, o obrocie towarowym z zagranicą i w ustawach celnych.

Przepisów niniejszego paragrafu nie stosuje się, jeśli stawki oznaczone w innej walucie niż w markach polskich lub przez wskazanie równowartości w innej walucie lub w kruszcu szlachetnym, albo, jeżeli je oznaczono w wielokrotnej wartości przedmiotu lub świadczenia.

Postanowienia § 7 ust. 1 i § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 858) mają zastosowanie także do przypadków przewidzianych niniejszym paragrafem.

Stawki obliczone według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 66 poz. 514) podwyższa się dalej stokrotnie.

Do stawek przewidzianych w ustawie z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76 poz. 595) stosuje się przepisy § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 858) i paragrafu 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do postanowień, co do których przepisy szczególne przyznają upoważnienia do wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych innej władzy niż Rada Ministrów.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu i innym właściwym Ministrom.

§ 6. Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.; nie stosują się one do przestępstw popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*